

ANANTAPUR

Superfície: 19.130 km²

Població: 3.639.304 habitants

Idioma: Telegu, hindi, anglès

Clima: Semiàrid

Economia: Agrícola (cacauet, arròs) i ramadera

Govern: Democràcia

ANANTAPUR

Superfície: 19.130 km²

Población: 3.639.304 habitantes

Idioma: Telegu, hindi, inglés

Clima: Semiárido

Economía: Agrícola (cacahuete, arroz) y ganadera

Gobierno: Democracia

Fundació Vicente Ferrer

A pesar que la seva aparença física no els distingeix de la resta, el cognom, el domicili i, sobretot, l'ofici els delaten. Són els sense casta, els intocables o "dàlits" (oprimits, en hindi), com ells prefereixen anomenar-se. Situats en el lloc més baix de l'escala social, una sexta part de la població hindú, 170 milions de persones, són subjectes a restriccions socials, relegades als treballs més durs i pitjor retribuïts, i condemnades a la marginació absoluta. Són escombrires, adobadors, incineradors de cadàvers, netejadors de latrines, desembussadors de clavegueres o jornalers del camp; i les seves ocupacions es transmeten d'una generació a l'altra. Ja de nins són apartats de l'escola i explotats laboralment; les dones, amb sous miserables, es veuen moltes vegades forçades a la prostitució. La segregació continua encara avui en dia a les escoles i llocs públics.

La societat índia està organitzada segons un ordre jeràrquic immutable determinat pel naixement, que es remunta fins a tres mil anys enrere. El 1947, la Constitució índia abolí la intocabilitat, però els prejudicis socials continuen profundament arrelats. Recentment, la comunitat dàlit afectada pel tsunami fou discriminada en la distribució d'ajuda humanitària per part del Govern hindú. I, tot i que el Govern està obligat a reservar-los quotes en l'educació, en l'administració i en les instàncies polítiques, la igualtat no s'ha aconseguit. A les zones rurals, dos terços dels dàlits són analfabets i només la meitat d'agricultors tenen terres. Molts d'ells, fins i tot els nins, són treballadors forçats esclavitzats pels deutes.

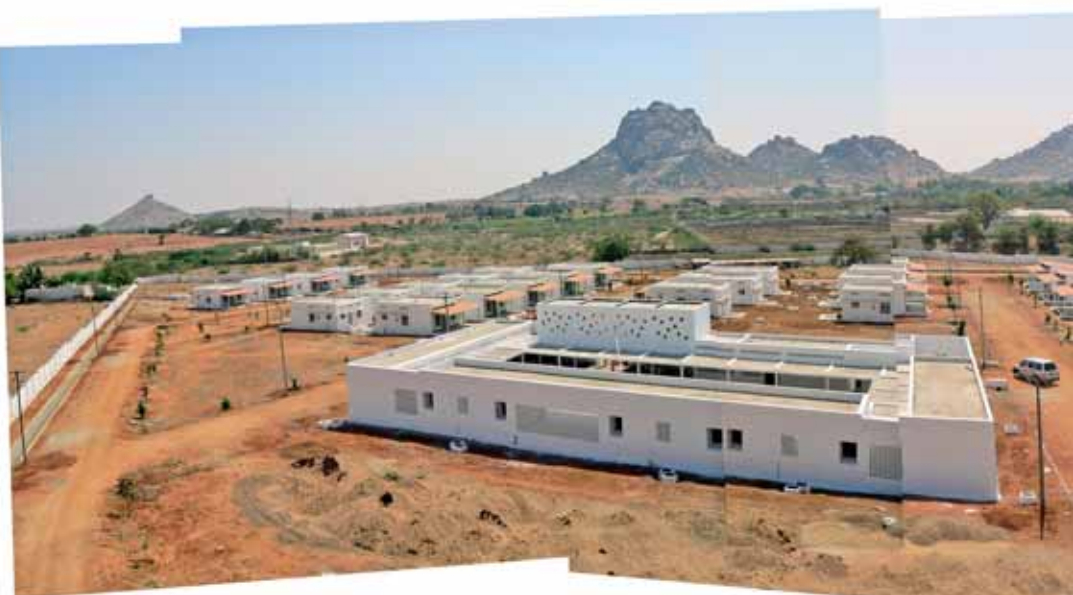
El 2004, la Direcció General de Cooperació del Govern de les Illes Balears donà suport, en l'apartat de macroprojectes, al programa de la Fundació Vicente Ferrer: Desenvolupament Integral de les Comunitats Dàlits en el Districte d'Anantapur (Índia), que beneficiarà directament 330.000 persones.

Situat a l'estat d'Andhra Pradesh, el districte d'Anantapur

Fundación Vicente Ferrer

Pese a que su apariencia física no les distingue del resto, el apellido, el domicilio y, sobre todo, el oficio les delatan. Son los sin casta, los intocables o "dalits" (oprimidos, en hindi), como prefieren denominarse ellos. Situados en lo más bajo de la escala social, una sexta parte de la población hindú, 170 millones de personas, están sujetas a restricciones sociales, relegadas a los trabajos más duros y peor retribuidos, y condenadas a la marginación absoluta. Son barrenderos, curtidores de cuero, incineradores de cadáveres, limpiadores de letrinas, desatascadores de alcantarillas o jornaleros del campo; y sus ocupaciones se transmiten de una generación a otra. Ya de niños son apartados de la escuela y explotados laboralmente; las mujeres, con sueldos miserables, se ven en muchas ocasiones forzadas a la prostitución. La segregación continúa produciéndose todavía hoy día en las escuelas y lugares públicos.

La sociedad india está organizada según un orden jerárquico inmutable determinado por el nacimiento, que se remonta a tres mil años atrás. En 1947, la Constitución india abolí la intocabilidad, pero los prejuicios sociales continúan profundamente arraigados. Recientemente, la comunidad dalit afectada por el tsunami fue objeto de discriminación en la distribución de ayuda humanitaria por parte del Gobierno hindú. Y, aunque el Gobierno está obligado a reservarles cuotas en la educación, en la administración y en las

Última fase en els treballs de construcció de l'hospital de Kalyandurg.
Última fase en los trabajos de construcción del hospital de Kalyandurg.

és un territori desèrtic habitat per quatre milions de persones distribuïdes de manera dispersa en pobles i llogarets. "A Anantapur no hi ha greus conflictes puntuals, sinó una mancança extrema i continuada", assenyalen els responsables d'aquest programa. La Fundació Vicente Ferrer (FVF) i la seva contrapart local, el Consorci per al Desenvolupament Rural (RDT), porten més de 35 anys treballant amb les comunitats dàlits d'Anantapur, on aquest col·lectiu assoleix el 25% de la població (la gran majoria jornaleros agrícoles). El seu programa, que fou pioner en el desenvolupament integral, abraça sis àrees: sanitat, educació, discapacitats, dona, ecologia i habitatge i infraestructures, i disposa d'un equip local de 1.500 homes i dones, dedicats a fer que els dàlits i els grups tribals de la zona millorin les seves condicions de vida, recuperin la dignitat, siguin autosuficients i amos del seu propi destí.

Per al bienni 2004-2005, les actuacions que s'han d'emprendre són: la construcció d'un hospital a la ciutat de Kalyandurg, un centre d'assistència per a malalts de sida, una escola d'educació secundària per a invidents i 201 habitatges.

La precarietat del sistema mèdic públic a Anantapur requeria urgentment un nou hospital a Kalyandurg, que donés cobertura sanitària a les més de 300.000 persones de la zona, que en cas d'urgència o d'intervenció quirúrgica s'han de desplaçar almenys 70 quilòmetres. Anar al dentista, per exemple, suposa perdre un jornal de feina i pagar el transport i la visita mèdica. L'hospital serà gratuït per als nins i de preu reduït per a la resta. Disposarà de 75 llits i d'unitats dental, psiquiàtrica, de ginecologia i obstetrícia, de medicina general, de cirurgia, de raigs X i d'investigació.

Fundación Vicente Ferrer

instancias políticas, la igualdad no se ha alcanzado. En las zonas rurales, dos tercios de los dalits son analfabetos y sólo la mitad de agricultores poseen tierras. Muchos de ellos, incluidos niños, son trabajadores forzados esclavizados por las deudas.

En 2004, la Dirección General de Cooperación del Govern de las Illes Balears respaldó, en su apartado de macroproyectos, el programa de la Fundación Vicente Ferrer: Desarrollo Integral de las Comunidades Dalits en el Distrito de Anantapur (India), que beneficiará directamente a 330.000 personas.

Situado en el estado de Andhra Pradesh, el distrito de Anantapur es un territorio desértico habitado por cuatro millones de personas distribuidas de forma dispersa en pueblos y aldeas. "En Anantapur no existen graves conflictos puntuales, sino una carencia extrema y continuada", señalan los responsables de este programa. La Fundación Vicente Ferrer (FVF) y su contraparte local, el Consorcio para el Desarrollo Rural (RDT), llevan más de 35 años trabajando con las comunidades dalits de Anantapur, donde este colectivo alcanza el 25% de la población (en su mayoría jornaleros agrícolas). Su programa, que fue pionero en el desarrollo integral, abarca seis áreas: sanidad, educación, discapacitados, mujer, ecología y vivienda e infraestructuras, y cuenta con un equipo local de 1.500 hombres y mujeres, dedicados a que los dalits y los grupos tribales de la zona mejoren sus condiciones de vida, recuperen su dignidad, sean autosuficientes y dueños de su propio destino.

Para el bienio 2004-2005, las actuaciones a acometer son: la construcción de un hospital en la ciudad de Kalyandurg, un centro de asistencia para enfermos de sida, una escuela de educación secundaria para invidentes y 201 viviendas.

La precariedad del sistema médico público en Anantapur requería urgentemente un nuevo hospital en Kalyandurg, que diera cobertura sanitaria a las más de 300.000 personas de la zona, que en caso de urgencia o de intervención quirúrgica han de desplazarse al menos 70 kilómetros. Ir al dentista, por ejemplo, supone perder un jornal de trabajo y pagar el transporte y la visita médica. El hospital será gratuito para los niños y de precio reducido para el resto. Contará con 75 camas y con unidades dental, psiquiátrica, de ginecología y obstetrícia, de medicina general, de cirugía, de rayos X y de investigación.

También los afectados por el VIH/SIDA mejorarán su calidad de vida con la construcción de un centro especializado. El sida ya es un grave pro-

També els afectats pel VIH/SIDA milloraran la seva qualitat de vida amb la construcció d'un centre especialitzat. La sida ja és un greu problema sanitari a l'Índia. Les transfusions de sang, les relacions sexuals sense protecció, l'ús de xeringues i de material mèdic sense desinfectar, són les principals vies de contagi d'aquesta malaltia, que és l'objecte d'un fort rebuig social. La residència tindrà capacitat per a 30 pacients amb patologies greus i cobrirà les necessitats mèdiques, psicològiques i socials de les persones seropositives, i els proporcionarà assistència complementària en el seu domicili o en centres socials.

La comunitat dàlit sol viure en suburbis o barris marginals, en barraques precàries, sense pous ni latrines. En el camp, on continua vigent el caràcter d'intocable, els dàlit han de viure, almenys, a mig quilòmetre del poble. Des de 1997, la FVF ha construït més de 11.000 habitatges i 400 per a persones discapacitades. Per tal de reforçar els llaços comunitaris, la comunitat s'implica en els treballs d'edificació (cada família té alguns dels seus membres treballant sobre el terreny). Aquests habitatges els proporcionen unes mínimes condicions de salubritat i de protecció enfront de les pluges torrencials i la intensa calor, però sobretot enforteixen el sentiment de dignitat d'aquesta comunitat tan profundament discriminada.

L'augment del nivell d'autoestima, tant personal com col·lectiu, es fa sentir en el major rendiment i integració dels nins i nines a l'escola. Quan la FVF/RDT inicià el seu programa educatiu el 1978, menys d'un 10% dels nins de les comunitats dàlits es matriculaven a les escoles governamentals. Avui en dia, professors d'aquella primera generació de dàlits que tingueren accés a l'educació, imparteixen classes d'ensenyament primari a nins d'entre 4 i 9 anys. Els que volen continuar estudis de secundària i estudis superiors a les escoles públiques, reben ajuda de la FVF/RDT per al cost de les matrícules i del material escolar.

També 300 nines i nins invidents es beneficiaran amb la construcció d'una escola d'educació secundària adaptada a les seves necessitats. L'edifici comptarà amb laboratoris de química i de biologia, una sala d'informàtica, una sala de música i dansa, una sala de reunions i cuina, dormitoris i infermeria.

L'activista dàlit Martin Macwan, creu que la trista situació dels dàlits i l'abús sistemàtic dels seus drets sols es pot resoldre canviant la mentalitat de la gent. I nosaltres hi podem contribuir.

blema sanitario en la India. Las transfusiones de sangre, las relaciones sexuales sin protección, el uso de jeringuillas y de material médico sin desinfectar, son las principales vías de contagio de esta enfermedad, que es objeto de un fuerte rechazo social. La residencia tendrá capacidad para 30 pacientes con patologías graves y cubrirá las necesidades médicas, psicológicas y sociales de las personas seropositivas, proporcionándoles asistencia complementaria en su domicilio o en centros sociales.

La comunidad dalit suele habitar en suburbios o barrios marginales, en precarias chozas, sin pozos ni latrinas. En el campo, donde continúa vigente el carácter de intocable, los dalit deben vivir, por lo menos, a medio kilómetro del pueblo. Desde 1997, la FVF ha construido más de 11.000 viviendas y 400 para personas discapacitadas. Para reforzar los lazos comunitarios, la propia comunidad se implica en los trabajos de edificación (cada familia tiene a algunos de sus miembros trabajando sobre el terreno). Estas viviendas les proporcionan unas mínimas condiciones de salubridad y de protección frente a las lluvias torrenciales y el intenso calor, pero sobre todo fortalecen el sentimiento de dignidad de esta comunidad tan profundamente discriminada.

El aumento del nivel de autoestima, tanto personal como colectivo, se deja sentir en el mayor rendimiento e integración de los niños y niñas en la escuela. Cuando la FVF/RDT inició su programa educativo en 1978, menos de un 10% de los niños de las comunidades dalits se matriculaban en las escuelas gubernamentales. Hoy día, profesores de aquella primera generación de dalits que tuvieron acceso a la educación, imparten clases de enseñanza primaria a niños de entre 4 y 9 años. Los que desean continuar estudios de secundaria y estudios superiores en las escuelas públicas, reciben ayuda de la FVF/RDT para el coste de las matrículas y del material escolar.

También 300 niñas y niños invidentes se beneficiarán con la construcción de una escuela de educación secundaria adaptada a sus necesidades. El edificio contará con laboratorios de química y de biología, una sala de informática, una sala de música y danza, una sala de reuniones y cocina, dormitorios y enfermería.

El activista dalit Martin Macwan, cree que la triste situación de los dalits y el atropello sistemático de sus derechos sólo puede resolverse cambiando la mentalidad de la gente. Y nosotros podemos contribuir a ello.

www.fundaciónvicenteferrer.org

Fundación Vicente Ferrer

Fundación Vicente Ferrer

